

CEZA KANUNUMUZUN SAHTEKÂRLIK HAKKINDAKİ HÜKÜMLERİ (1)

Yazan : Asistan Dr. Hakkı DEMİREL.

Ceza Kanunumuz âmmenin itimadının himaye edilmesi icap edeceği mülâhazasıyla âmmenin itimadını sarsacağını düşündüğü hakikat tahriflerini cezalandırmıştır. Kanunumuzda âmmenin itimadını ihlâl edeceği kabul edilmiş bulunan hakikat tahrifleri şunlardır:

I — Paralarla hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 326, 331).

II — Kıymetli damgalarda hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 322, 326, 327, 329, 329, f. 2).

III — Filigranlı kağıtlarda hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 323, 324, 326).

IV — Âmme nakliyat işletmeleri biletlerinde hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 325, 327, 329).

V — Devlet Mühüründe hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 332, 334, 335, 336, 337, 337, f.2).

VI — Resmî daire ve âmme müesseselerinin mühürlerinde ve âmmeye itimat vermek için kullanılan sair vasıtalarında hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 337, cümle 2, 338).

VII — Evrakta hakikatin tahrifi (sahtekârlık) (Md. 339, 347)

1) Bu başlığın da ifade etmeğe çalıştığı gibi, burada, Ceza Kanunumuz sahtekârlık hakkındaki hükümlerinin "şerhi" değil, "Ceza Kanunumuz sahtekârlık hakkındaki hükümlerinin sistematik izahı üzerinde bir deneme" bahis mevzuudur. Biz "şerh" ile "sistematik izah" (exposé systematique) i sarahaten ve tamamen ayırabiliyor ve, bu tefrikin her zaman kâfi derecede sarahatle yapılmadığını müşahade ettiğimizden dolayı da, bu noktayı belirtmeye ihtiyaç duyuyoruz.

VIII — Hıviyet cüzdanı, Nüfuz tezkeresi, pasaport, ruhsatname, ilmühaller, şahadetnamelerde hakikatin tahrifi (sahtekârlık).

IX — Ticaret, sanayi ve müzayefelerde hakikatin tahrifi (sahtekârlık),

halleri:

Şimdi bu hallerin ne gibi şartlarla kanunumuzda cezalandırılmış olduğunu tesbit edelim.

I — PARALARDA SAHTEKÂRLIK (KALPAZANLIK)

Paralarda hakikatin tahrifinin cezalandırılabilmesi, "paralarda sahtekârlık" suçunun teşekkül edebilmesi için, Kanunumuza göre, şu şartların tahakkukuna ihtiyâç vardır.

A — Ortada bir para mevcut olmalıdır.

B — Bu para kanunumuzda gösterilen şekillerden biriyle tahrif edilmiş olmalıdır.

C — Faille kasıt bulunmalıdır.

A — Para:

"Para" dan maksat, sadece madeni para olup, arzu edildiği vakit devletçe madeni para ile tebdil olunan veya cebri surette tedavül eden kâğıt paralar, buna dahil değildir. Kâğıt paralar, aşağıda göreceğimiz gibi, Kanun tarafından itibari âmme kâğıtlarına dahil edilmiştir (Bk. Md. 331).

Paranın milli para veya yabancı para olmasının ehemmiyeti yoktur. (Bk. Md. 316 f. 1). Fakat, paralarda sahtekârlığın (hakikatin tahrifinin) suç teşkil edebilmesi için, milli paranın memleketimizde, yabancı paranın da, yabancı memlekette bir kanun gereğince, hali tedavülde bulunması lâzımdır. (Md. 316, f. 1). Paranın muayyen bir memlekette kanunen tedavülde bulunması demek, bir Devlet tarafından basılıp kendisine izafe olunan kıymetle tediyе vasıtası olarak herkes tarafından kabulünün kanunen emredilmiş olması demektir.² Demek oluyor ki paranın kanunen tedavülde sayılabilmesi için iki şartın tahakkuku icap eder:

2) Saltelli e Romano-Di Flaco., no. 963- Erman, Sahtekârlık Cürümleri, İstanbul, 1952, s. 55 den naklen

1 — Paranın Devlet tarafından ve Devlet rısmına basılmış olması.

2 — Üzerinde yazılı olan kıymetle herkes tarafından bir tediye vasıtası olarak kabulünün kanuni bir mecburiyet olması.³

Paralarda sahtekârlığın suç teşkil edebilmesi için, bu paraların kanunen tedavülde bulunması şart olduğuna göre:

1 — Halen tedavülde bulunmayan bir paranın taklidi paralarda sahtekârlık suçunu teşkil etmeyip, belki dolandırıcılık teşkil eder.⁴ meselâ bir kimse bir koleksiyoncuya satmak için antika bir parayı taklit etse bu fiilin kalpazanlık sayılması mümkün değildir.⁵

Aynı sebeble hiç bir zaman tedavül etmemiş, muhâyysel paraları imal etmekte paralarda sahtekârlık suçunu teşkil etmez. Böyle bir para hakiki bir para olarak bir şahsa verilirse, fail dolandırıcılık suçundan mes'ul tutulabilir.⁶

2 — Paralarda sahtekârlık suçunun teşekkül edebilmesi için bu paraların "kanunen" tedavül etmesi icap ettiğine göre, bir kanun mucibinde olmayıp ta sadece ticari bir teşmüle istinaden tedavül eden paraların taklidi paralarda sahtekârlık suçunu vücade getirmez.

Paranın kanunen tedavülde bulunması demek, bir tediye vasıtası olarak herkes tarafından kabulünün mecburi olması demek olduğuna göre⁷, böyle bir mecburiyet taahhül etmeyen markalar, etiketler, fişler v.s. üzerlerinde Devlet alametini taşıyıcılar dahi "para" dan madut sayılamazlar.⁸ Dolayısıyla, meselâ bir sokak veya köprüden mürur vergisinin cibayetinde kullanılan markaları, cezaevlerinde tedavül eden tükelleri madalyaları taklit eden kimse "paralarda" sahtekârlık suçunu değil dolandırıcılık suçunu işlemiş olur.⁹

Kanun itibarı âmme kağıdını da para gibi saymıştır. Ceza Kanununun paralara taalluk eden bütün hükümleri aynen ve tamamen itibarı âmme kağıtları hakkında da tatbik edecektir. (Md. 331, cümle

3) Erman, Op. Cit., s-55

4) Erman, s. 56

5) Manzini, no. 1869, I; Carrara. S 3542, Erman, OP. Cit., s. 56 dan naklen

6) Erman, Op. Cit., s. 57.

7) Karş, Erman, s. 58

8) Nypels, s. 172, No. 2, Erman, s. 59 dan naklen

9) Bk. Erman. Op. Cit. 59.

1). Kanunumuz itibarı âmme kâğıtlarından ne anlaşılacak lâzım geldiğini söylemektedir.

İtibarı Âmme kâğıtları: Kanunumuzun 331 inci maddesinin 2 inci cümlesine göre, itibarı âmme kâğıtlarından şu hususlar anlaşılacaktır:

1 — Kanunen para gibi tedavül eden evrak, yani cebri tedavül dolayısıyla, altınla değiştirilmesi talep olunamayan kâğıt paralar.¹⁰

2 — Hazine bonoları, Millî Müdafaa Demiryolu istikraz senetleri ve bunların kuponları gibi hükümet nezdinde olan bir alacağı ifade edip, hamil bulunduğu alacak hakkının hiç bir muameleye lüzum olmaksızın müderrat teslimle devri mümkün olan hükûmetler tarafından çıkartılmış hamiline muharrer senetler ve bu gibi senetlere veya diğer hükûmet senetlerine bağli olup ta, bir defa kesildikten sonra hamiline muharrer olarak tedavül eden kuponlar Hükûmetler tarafından çıkartılan senetlerin hamilerine muharrer olması, yani sadece teslimle intikal edebilmesi keyfiyeti bunları paralara yaklaştırmış ve itibarı âmme kâğıtlarından sayılmalarını icap ettirmiştir.¹¹

Bu senetlerin hamiline muharrer olması keyfiyeti, bunları ticari senetlerden ayırmaktadır. Malûm olduğu üzere, yine bir alacak hakkını ifade eden, ticari senetler hamiline muharrer olamaz. Aksi takdirde Devletce mezun kılınmamış bir müessese hattâ her hangi bir hususi şahıs banknot ihraç etmek selâhiyetini haiz olmuş olur.¹²

3 — Hükûmetin müsaadesiyle bir müessese tarafından çıkartılıp, bir kanun hükmü ile, tedkiye vasıtası olarak kabulü mecburî kılınmış evrak ve senetler (Md. 331, cümle 2) banknotlar (Banka kaimeleri, itimada müstenit kâğıttan paralar) gibi¹³ Bu gibi evrak ve senetleri, kanunen para gibi tedavül eden evrak, yani kâğıt paralardan ayıran cihet, kâğıt paranın cebri tedavüle tabi olması dolayısıyla, madeni para ile tebdili hiç bir zaman talep edilemediği halde, bunların ya her istenildiği zaman, yahutta muayyen vadelerle, madeni veya kâğıt para ile değiştirilebilmesidir.¹⁴

Kanunumuz, "millî ziynet altınları" hakkında da, paralar hak-

10) Baudin, s. 249, Erman, s. 64 den naklen

11) Civoli, Carra ra, 3535, not 1. Erman, s. 65 den naklen

12) Erman, s. 65

13) Erman, s. 67

14) Bk. Baudin, s. 245, Erman s. 64 den naklen, Erman, s. 67

kında ki (316 inci Md. de ki) hükümlerin tatbik edileceğini söylemektedir. (Md. 316, f. son).

Milli ziynet altınları: "Milli ziynet altınları" ndan maksat darp-hanede bağıp tedavüle konmuş, ve alınıp satılması sonradan men edilmemiş olup, memleketimizde ziynet olarak kullanılması adet olan altın "paralardır"¹⁵. Şu halde yalnız Cumhuriyet Hükümeti tarafından değil, Osmanlı İmparatorları tarafından basılmış olan altın paralar da, sarih bir kanun hükmü ile alınıp satılmaları men edilmemiş olmak şartıyla "Milli ziynet altın" tabirine dahildirler.¹⁶ Bu altın paraların ziynet olarak kullanılmasının, bunların "para" olarak kullanılmaktan çıkmasını icap ettirmeyeceğini ve her zaman tekrar para olarak kullanılabilir mümkün olduğunu düşünen kanun koyucumuz, 316 inci maddenin, milli ziynet altınları hakkında da tatbik edileceğini söylemek suretiyle bu altınların ziynet olarak kullanılmasının onları para olmaktan çıkartmayacağına dikkat çekmek istemiştir.¹⁷

B — Hakikatin tahrifi:

Paralarda sahtekârlık suçunun teşekkül edebilmesi için, kanunda gösterilen şekillerden biriyle hakikatin tahrif edilmiş olması icap eder.

Filhakika Kanun:

1 — 316 inci maddenin 1 inci fıkrasında, paraları taklit etmek,

2 — 316 inci maddenin 2 inci fıkrasında paranın kıymetini daha yükselmiş gibi göstererek, 317 inci maddesinde de, paranın hakiki kıymetini indirerek paraları tağyir etmek.

3 — 316 inci maddenin 3 üncü fıkrasında, taklit ve tağyire iştiraki olmaksızın sahtekâr veya mutavassıta anlaşarak, 318 inci maddesinde sahtekâr veya mutavassıta anlaşmaksızın, taklit ve tağyir edilmiş paraları memlekete sokmak.

4 — Yine 316 inci maddenin 3 fıkrasında, sahtekâr veya mutavassıta anlaşarak, 318 inci maddesinde ise, tedavüle koymak maksadiyle

15) Maliye Bakanlığının 12.4.1946 gün ve 1/5121 sayılı yazısı, Erman, s. 62 den naklen

16) Erman, s. 61, ve 62

17) Milli ziynet altınları için bk. Erman, 61 ve s.

böyle bir anlaşma olmaksızın, taklit ve tağyir edilmiş paraları muhafaza etmek,

5 — Yine 316 ıncı maddesinin 3 üncü fıkrasında, sahtekâr veya mutavassıta anlaşarak, 318 ınci maddesinde, böyle bir anlaşma olmaksızın, taklit ve tağyir edilmiş paraları tedavüle koymak,

6 — Yine 316 ıncı maddesinin 3 üncü fıkrasında, taklit ve tağyir edilmiş paraların tedavüle konması hususunda tavassut etmek,

7 — 316, maddesinin 4. fıkrasında, sahtekâr veya mutavassıta anlaşarak, 318 ınci maddesinde de, böyle bir anlaşma olmaksızın tedavüle koymak maksadiyle, “taklit veya tağyir edilmiş paraları satın veya başka herhangi bir surete almak”,

Suretiyle hakikatin tahrifi, veya tahrifine “iştirak” yahut “teşebbüs” hallerini, paralarda sahtekârlık “suçu” olarak cezalandırmaktadır.

1 — Paranın taklidi:

Bir paranın taklidi demek, o paranın aynısı veya benzerinin yeni baştan imali demektir.¹⁸

Benzerliğin derecesine gelince, âminyî aldatabilecek derecede, yani alışkın ve tecrübeli olmayan bir çok kişisevdi aldatacak derecede bir benzerlik olmalıdır.¹⁹ Gerçekten, taklîdün hemisi ve herkesce farkına varabilmesi halinde, hakikatin tahrif edilmiş olduğu iddia edilmez.²⁰

Böyle bir halde hakikat tahrif edilmiş değil, belki sadece tahrif edilmek istenmiştir. Fakat burada hakikati tahrife (sahtekârlığa) teşebbüsten de bahsedilemez. Çünkü hakikatin tahrifine imkân yoktur, işlenemez bir suç bahis mevzuudur.²¹

Demek oluyor ki bir parayı taklit demek, bu paranın, tecrübeli olmayan gözleri aldatabilecek derecede bir benzerini yeni baştan yapmak demektir.²²

18) Karş, Erman, s. 76; Constant, Manuel de Droit pénal, No 280

19) Manzini, No. 1873, I, b, Erman, s. 76 dan naklen .

20) Karş, Manzini, No. 1873, I, b, Erman, s. 76 dan naklen

21) Karş. 1887 İtalyan ceza K. projesi hakkında Meb'usan Meclisi komisyonunun raporu n. CLXVI, Erman s. 77 den naklen

22) Karş, Garçon, s. 275, Goyet, s. 102, Fr. Ygt. 25 mart 1837 (S. 38. 1. 176) Manzini, Saltelli a Romano. Di-Fol co. no. 963. Von. List s. 339, Carrara 3544; Clerc, s. 145 Erman s. 78 den naklen

Eğer hemen ve herkesce sahte olduğu anlaşılabilir şekilde taklit edilmiş bir para, bir kimsenin cehaletinden, safiyetinden v.s. istifade edilerek sürülmüş ise ancak dolandırıcılık suçundan bahsedilebilir.²³

Taklidin âmmeyi aldatabilecek derecede olması paralarda sahtekârlık suçunun vücut bulması için kâfidir. Bu itibarla taklit âmneyi aldatabilecek derecede olmakla beraber kolaylıkla anlaşılabilir surette ise, fail yine de paralarda sahtekârlıktan dolayı mahkûm edilecektir. Ancak kanun bu halde failin cezasının bir miktar indirilmesini kabul etmiştir. (Md. 321). Bu hafifletici sebep ve böyle bir hafifletici sebebi kabule kanunu sevkeden mülâhaza için Bk. Infra. Paralarda sahtekârlık suçunun cezasını hafifletici sebepler.

Bir paranın taklidi demek o paranın layışın veya tecrübeli olmayan gözleri aldatabilecek derecede bir benzerini yeni baştan yapmak olduğuna göre, kullanılan malzemenin taklit para da, hakiki para da ki malzemeden üstün olmasının ehemmiyeti yoktur. Meselâ bir kimse hakiki madeni bir para ayar ve vezninde, hattâ bundan daha üstün bir para imal etse bile yine taklit suretiyle paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olur.²⁴

Bazı hâlerin taklit teşkil edip etmediğini tayin etmek kolay değildir. Meselâ tedavüle bulunan bir paranın altın veya gümüşe boyanmasının, ve yine, tedavüle bulunan bir parayı daha yüksek bir para hâline sokmanın taklit teşkil edip etmediği tartışılabilir.²⁵

Kanun, paranın taklidi suretiyle hakikatin tahrifini sahtekârlık suçu olarak cezalandırmıştır. Bu itibarla sahtekârlık suçunun tamam olması için, paranın taklit edilmesi kâfi olup, taklit paranın sürülmüş olmasına lüzüm yoktur.²⁶

Faial sahtekârlık suçunun, tamam olması için, mücezzat taklit faili kâfi olmayıp, paranın, bu paraya tedavüle koymak için taklit edil-

23) Carrara, Manzini, Magno Erman s. 77 den naklen

24) Bk. Erman, Op. Cit. s. 79. Aksi fikir için Bk. Erman, Loc Cit zikredilen müellifler.

25) Bu hususta izahat için Bk. Erman S. 81 ve Son.

26) Aynı fikir için Bk. Manzini, no. 1874, Erman, s. 84 den naklen; Erman, Op. Cit. s. 84, Haus, No. 418, Erman s. 85 den naklen; Ygt D. 24.2. 1949, 241/27, Perincek, - Ozden, T. C. K., s. 310

miş olması lazımdır.²⁷ Zira bir paranın ancak sürmek maksadıyla taklit edilmesi halinde kâfi, Kanunumuzun sahtekârlık hükümleri ile cezalandırmak gayesini güttüğü, hakikatin tarifinden bahsedilebilir. Meselâ maharetini göstermek maksadıyla bir parayı taklit etmiş²⁸ olup ta şuna birta bu parayı kendisinin taklit ettiğini söyleyen kimse için, kanunun sahtekârlık hakkındaki hükümleriyle cezalandırmak istediği şekilde hakikati tahrif etmiş olduğu söylenebilir mi? Gerçi taklit fiili, tedavüle koymak maksadıyla yapılmasa dahi âmmenin ilimadı için bir tehlike teşkil edebilir.²⁹ Gerçekten tamamıyla meşru bir maksatla (mal edilen sahte bir paranın, failin elinde olmayan sebeplerle dahi tedavüle konması ihtimali) vardır.³⁰ Fakat bu keyfiyet olsa olsa, tedavüle koymak maksadıyla olmaksızın para taklidinin bir kabahat olarak cezalandırılmasını icap ettirir.³¹ Nitekim İsviçre Ceza Kanunu, tedavüle koymak maksadıyla yapılmayan taklit fiilini kabahat sıfatıyla cezalandırmıştır. (Md. 327)

Yukarıda dedik ki paranın taklidi suretiyle hakikatin tahrifinin sahtekârlık suçunu teşkil etmesi için taklit edilmesi kâfi olup, taklit paranın sürülmüş olmasına lüzum yoktur.³²

Bu hal şöyle bir sual akla getirebilir :

Sahtekârlık suçunun tamami olması için, paranın taklit edilmesi kâfi olup, taklit paranın sürülmüş olmasına lüzum olmadığına ve Kanunumuz taklit edilmiş paranın sürülmesini de başlı başına sahtekârlık suçuna vücut veren bir hakikat tahrifi olarak kabul ettiğine göre, bir kimse bir parayı taklit ettikten sonra bunu bizzat sürse veya sürmeğe teşebbüs etse ne olacaktır? İki defa paralarda sahtekârlık suçu işlenmiş sayılarak, hakkında iki defa ceza teyidi edilip bu cezaların ictima ettirilmek mi icap edecektir? Bu mesele doktrinde münakaşalıdır.³³

Paranın taklidinin sahtekârlık suçunu teşkil etmesi için paranın tedavüle konmak maksadıyla taklit edilmiş olması gerektiğine göre,

27) Bk. Clec, s. 146; Von List, s. 340 Civilli in Pessina, s-17-Crivellari-Suman, S. 159 Carrara, 3529; Garçon, s. 273, Garraud. no. 1317

28) Bk. Erman, Op. Cit. s. s. 90

29) Bk. Manzini, no. 1875, Erman Op, Cit. s. 92 den naklen

30) Erman, Op. Cit. S. 92

31) Aynı fikir için Bk. Erman s. 93

32) Bk. Supra

33) Bu mesele hakkındaki muhtelif fikirler için Bk. Erman. Op. Cit., No. 70

fikrimizce bir kimsenin, parayı taklit ettikten sonra bunu bizzat sürmesi halinde, aynı cürüm işleme kararının icrası cümlesinden olarak Kanunun aynı hükmünün bir kaç defa ihlâl edilmiş olduğu (bir müterselsil suçun mevcut bulunduğu) kabul edilmek ve Kanunumuzun 80'inci Maddesi tatbik edilmek icap eder.³⁴

2 — Paranın tağyiri,

Paranın tağyiri demek, hakiki bir paranın ağırlığını, maddesini, normal değerini değiştirmek suretiyle hakiki değerini değiştirmek demektir.³⁵

Taklit, bir paranın yeni baştan imâli olduğu halde, tağyir evvelce mevcut bir para üzerinde zira bulunan bir arıza olmasıdır.³⁶ Bu itibarla meselâ tedavülde bulunan bir altın paradan sadece madde ve renk bakımından bir fark arzeden³⁷ tedavüldeki bir gümüş parayı altına boyamak, taklit değil³⁸ tağyir olduğu gibi³⁹ tedavülide bulunan bir parayı daha yüksek değerinde bir para haline sokmak ta yine tağyir değil⁴⁰ takittir.⁴¹

Dedik ki, tağyir hakiki bir paranın kıymetini değiştirmektir. Hakiki bir paranın kıymetini değiştirmek ise iki surette olur.

1 — Paranın hakiki kıymetine dokunmaksızın, nominal değerini fazlaştırmak, meselâ 10 liralık bir kağıt parayı 100 liralık gibi göstermek,

34) Karş. Erman. Op. Cit. s. 85, b. de izah olunan fikir

35) Manzini, no 1881 Erman, Op. Cit. s 106, Constant, no. 282

36) Karş. Constant, no 282

37) Zira aradaki farkın sadece renk ve madde bakımından olmaması ve altına boyanmış paranın üstünde hakiki değerini gösteren bir rakkamın bulunması halinde bu paranın daha yüksek kıymette bir para olarak sürülmesi çok müşküldür. Bir kaç kişi dalgınlıkla veya okuma bilmediklerinden aldansa bile bu keyfiyet münferit bir hâdise olarak kalır ve bu yüzden âmmenin itimadı sarsılmış olmaz. Binaenaleyh bu fiilin bir dolandırıcılık olarak vasıflandırılması icap eder. (Erman. Op. Cit. s. 82 ve orada zikredilen müellifler) Nitekim Temyiz Mahkemesinde "gümüş mecidiye çeyreğinin altın suyuna batırılarak yaldızlanmak suretiyle kıymetten fazlaya sürülmüş olması taklit ve tağyir mahiyetinde olmayıp, dolandırıcılık suçunu teşkil eder" demektedir. (23.5.935, 1631/1967).

38) Bk. Erman, Op. Cit. s. 82, in fine

39) Bk. Constant, no. 282

40) Bk. Carrara 3523 ve 3541, Erman. s. 83 den naklen

41) Bk. Erman, s. 83

2 — Paranın nominal kıymetine dokunmaksızın, hakiki kıymetini azaltmak, meselâ bir gümüş paradan 5 gram çıkartmak.

Kanunumuz tağyirin bu iki şeklinden birincisini 316 ıncı maddenin 2 inci bendinde, ikincisini de 317 inci maddesinde cezalandırmaktadır. Tağyirin ikinci şeklinin ancak madeni paralar üzerinde yapılabiliş, diğer paralar veya kanunda para gibi sayılmış diğer kıymetler hakkında varit olamayacağı, bu itibarla tesir sahası mahdut olacağı⁴² ve paranın bu suretle tağyiri halinde, piyasaya, ne kanunî sayıdan fazla adette ne de kanunî kıymetten fazla kıymette para sürülmüş olmayacağı cihetle, para piyasasının fazla sarsılmayacağı mülâhazasıyla⁴³ Kanunumuz paranın hakiki kıymetini azaltmak suretiyle yapılan tağyiri daha hafif bir ceza ile cezalandırmıştır. (Bk. Md. 316, bent 5, Md. 317).

Paranın bu iki suretten biriyle tağyirinin sahtekârlık suçuna vücut verebilmesi için tedavüle konmak maksadiyle tağyir edilmiş olması lâzımdır. Yoksa, meselâ, yukanda verdiğimiz misalde olduğu gibi, sırf maharetini göstermek için 10 liralık bir kâğıt parayı 100 lira gibi gösteren bir kimsenin paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olduğundan bahsedilemeyeceği gibi, geri kalan parayı tekrar tedavüle koymak maksadiyle olmaksızın, bir parayı meselâ kimyevi bir mahlüle batırıp eriten bir kimse de paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olmaz. Böyle bir kimse belki sadece geri kalan parayı, tekrar tedavüle koymak tehlikesine karşı, imha etmemiş olmaktan “kabahat” li sayılabilir.

Paranın taklidinde olduğu gibi, paranın yukandaki iki şekilden biriyle tağyirinin de paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebilmesi için paranın hemen ve herkesçe sahte olduğu anlaşılabilir şekilde tağyir edilmiş olması, tağyirin âmtneyi aldatabilecek derecede olması lâzımdır. Tağyir âmtneyi aldatabilecek derecede olmakla beraber kolayca anlaşılır surette ise yine de paralarda sahtekârlık suçu vücut bulmuş olur, fakat faile verilecek ceza bir miktar indirilir (md 321) (Bk. İnfra, paralarda sahtekârlık suçunda cezayı hafifletici sebebler).

3 — Taklit veya tağyir edilmiş bir paranın memlekete sokulması.

Taklit veya tağyir edilmiş bir paranın memlekete sokulmasının paralarda sahtekârlık suçuna vücut vermesi için, memlekete sokulan bu paraların taklidine veya tağyirine iştirak edilmiş olmasına lüzum yoktur

42) Bk. Erman, Op. Cit. s. 108

43) Bk. 1887 İtalyan Ceza Kanunu hakkında Bakanlık raporu, no. CXVIII, (Bk. Erman. Op. Cit., s. 180)

(5 md. 316, b. 3). Kanun paranın taklit ve tağyirinden başka sırf böyle bir paranın memlekete sokulmasının da paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmiştir.

Fakat bunun için, bu paraların, tedavüle koymak maksadiyle memlekete sokulmuş olması lâzımdır.⁴⁴Kanun, bu maksadı, paranın memlekete sahtekâr veya mutavassıta anlaşmaksızın sokulması halinden bahsederken tasrih etmiş (Bk. md. 318), sahtekâr veya mutavassıta anlaşarak sokulması halinden bahsederken tasrih etmemiştir (Bk. md. 316, f. 3). Çünkü sahtekâr veya mutavassıta sahte parayı memlekete sokanın anlaşmaları keyfiyetinin sahte parayı tedavüle koymak hususunu tazammun edeceğini, sahtekâr veya mutavassıta sahte parayı memlekete sokanın bu parayı tedavüle koymak hususunda anlaşmış olacaklarını düşünmüştür. Fakat bu maksatla memlekete sokmak kâfi olup, sahtekârlık suçunun vücut bulabilmesi için, bu paraların tedavüle konmasına lüzum yoktur. Kanunun, tedavüle koymak maksadiyle taklit ve tağyir edilmiş paraları "memlekete sokma"nın müstakilen paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmesinin sebebi, sahte paranın bir defa memlekete sokulduktan sonra sürülmesinin gayet kolay olmasıdır.⁴⁵ Kanun, sahte parayı tedavüle koymanın bir hazırlık hareketinden başka bir şey olmayan,⁴⁶ sahte parayı memlekete sokmak fiilini cezalandırmakla tehlikenin zarara münkalib olmasını önlemek istemiştir.⁴⁷

Kanun, tedavüle koymak maksadiyle taklit ve tağyir edilmiş paraların memlekete sokulmasını müstakilen cezalandırmakla, "memlekete sokma"yı (bilhassa sahtekârla anlaşarak sahte parayı memlekete sokma hallerini, — fakat parayı memlekete sokanla sahtekâr veya mutavassıt arasındaki anlaşma hakkında Bk. infra) paraları taklit ve tağyir edenlerin maksatlarının gerçekleşmesine yardım etmek suretinde de telâkki etmemiş, yani "memlekete sokmayı" taklit ve tağyir fiiline fer'i bir iştirak olarak ta saymamıştır. Kanun taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokmak suretiyle, sahtekârın maksatlarının gerçekleşmesini temin eden kimsenin, paraları taklit ve tağyir edenin fer'i faili olarak cezalandırmayıp, taklit ve tağyir fiilinin cezasıyla cezalandırılmasında zaruret görmüştür.⁴⁸

44) Bk. Vivoli Erman s. 116 ve 124 den naklen

45) Erman, s. 116

46) Civoli, Erman, s. 116 dan naklen

47) Erman, s. 116

Kanun, taklit veya tağyir edilmiş paraların memlekete sokulmasında iki hal derpiş etmektedir:⁴⁹

a) 316 ıncı maddenin 3, üçü bendi, sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak taklit veya tağyir edilmiş paraların memlekete sokulmasını,

b) 318 inci madde, sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın, taklit veya tağyir edilmiş olan paraların memlekete sokulmasını cezalandırmıştır.

a) Sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak kalp paraları memlekete sokmak:

Sahtekâr veya mutavassitle parayı memlekete sokan arasında anlaşma bulunması halinde parayı memlekete sokan kimse aynen parayı taklit veya tağyir eden kimse hakkında hükmolunacak cezalarla cezalandırılacaktır. (Md. 316, f. 3 ve 5).

Sahtekâr veya mutavassitle taklit veya tağyir edilmiş paraları yedinde bulduran arasındaki anlaşmadan maksat, yukarıdaki izahattan da anlaşılabilir gibi sahtekâr veya mutavassitle taklit veya tağyir edilmiş paraları yedinde bulduranın, bu paraları tedavüle koymak hususunda anlaşmış olmalarıdır.

b) Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın sahte paraları memlekete sokmak:

Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın taklit veya tağyir edilmiş parayı memlekete sokan kimse anlaşarak sokandan farklı olarak paraları taklit veya tağyir edenler hakkında hükmolunacak cezadan daha hafif bir ceza ile cezalandırılacaktır. (Md. 318)

İşaret edelim ki, sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın sahte paraları memlekete sokmak halinin gerçekleşmesi bir hayli müşküldür.⁵⁰ Bir kimsenin sahtekâr veya mutavassitten taklit veya tağyir edilmiş paraları alıp ta, bu paraları kendisine veren kimse ile anlaşmamış olması kolayca kabili tasavvur değildir.⁵¹

Mutavassitle anlaşmış olmaksızın taklit veya tağyir edilmiş para-

48) Bk. 1887 İtalyan Ceza Kanunu tasarısı hakkında Bakanlık raporu, no LXVIII (Erman, s. 115)

49) Bk. Contant, s. 186; Karş, Erman, s. 113, in limine

50) Bk. Erman, Op. Cit. s. 131 ve son

51) Civoli (Erman, Op. Cit. s. 131 den naklen)

ların memlekete sokulması, sahte kıymetlerin fail tarafından bir yerde bulunup ta sahteliklerinin farkına varıldığı halde alınması⁵², faille taklit veya tağyir eden kimse veya mutavassıt arasında hakikaten bir anlaşma bulunmakla beraber bu anlaşmanın ispat edilememesi⁵³, taklit veya tağyir edilmiş paraların, sahte olduklarının bilinerek çalınmış olması gibi mahdut hallerde tahakkuk edebilecektir.⁵⁴

Sahtekâr veya mutavassıtla anlaşmaksızın taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokmak hali bir de kalp paraları memlekete sokanın, bu paraları kalp olduklarını bilmiyerek almış, fakat bunun farkına vardktan sonra bu paraları tedavüle koymak üzere memlekete sokmuş olması halinde tahakkuk edecektir. Ancak bu sonuncu halde, kanun, tedavüle koymak üzere taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokanın cezasının bir miktar indirileceğini kabul etmiştir. md. 320⁵⁵ (Bu hafifletici sebep ve kanunu böyle bir hafifletici sebebi kabul eden mülâhaza hakkında Bk. infra: Paralarda sahtekârlık suçunda cezayı hafifletici sebebler).

IV — Taklit veya tağyir edilmiş bir paranın muhafaza edilmesi:

Taklit veya tağyir edilmiş bir paranın muhafaza edilmesinin de, paralarda sahtekârlık suçuna vücut vermesi için, muhafaza edilen bu paraların taklidine veya tağyirine iştirak edilmiş olmasına lüzum yoktur. (Bk. Md. 316, f. 3). Kanun, taklit veya tağyirde iştiraki olmaksızın, taklit veya tağyir edilmiş paraları muhafaza eden kimse, demek suretiyle, paranın taklit veya tağyirinden başka, böyle bir paranın muhafaza edilmesinin de müstakilen paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmiştir.

Fakat bunun için, taklit veya tağyir edilmiş paraların memlekete sokulması halinde olduğu gibi (Bk. supra) bu paraların tedavüle koy-

52) İt. Ygt. 9 Ocak 1935 (Erman, s. 132)

53) Saltelli e Romano-Di folco, no 968, Crivellari-Suman, s. 16, Erman, Op. Cilt. s. 132 den naklen

54) Erman Op. Cit. s. 132

55) Bilmiyerek alınan sahte paraları memlekete sokmanın müstakil bir suç mu sayılması, yoksa sahtekârla anlaşmış olmaksızın sahte paraları memlekete sokmanın hafifletici bir sebebi mi sayılması gerekeceği hakkında bak. Erman, s. 135. Garçon, Civoli ve Manzini - bizim gibi - bu hali hafifletici bir sebep, Garraud, Crivellari Suman ve Erman İtalyan Yargıtayı ile birlikte-bunu bir suç olarak kabul etmektedirler. Bk. Erman. loc Cit.

mak maksadiyle muhafaza edilmesi lâzımdır⁵⁶. Yine taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokmak hususunda olduğu gibi, burada da kanun, bu maksadı paraların muhafazasının sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın muhafazası halinden bahsederken (Bk. md. 318) tasrih etmiş, sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak muhafazası halinden bahsederken (md. 316. f. 3) tasrih etmemiştir. Çünkü, yine, sahtekâr veya mutavassitle bu paraları muhafaza edenlerin anlaşmaları keyfiyetinin bu paraları tedavüle koymak hususunu tazammun edeceğini, sahtekâr veya mutavassitle sahte parayı muhafaza edenin, "sahte parayı tedavüle koymak hususunda" anlaşmış olacağını düşünmüştür.

Fakat bu maksatla taklit veya tağyir edilmiş parayı muhafaza etmek kâfi olup, sahtekârlık suçunun vücut bulabilmesi için bu paraların tedavüle konmuş veya konmasına teşebbüs edilmiş olmasına lüzum yoktur.

Kanun, taklit veya tağyir edilmiş paraları tedavüle koymak maksadiyle "muhafaza etmenin" müstakilen paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmekle, taklit veya tağyir edilmiş paraları muhafaza etmeyi, bir cürümden hasil olan para veya sair eşyayı saklamak yani Ceza Kanunumuzun 512 inci maddesinde yer alan yataklık cürmü suretinde telâkki etmemiş olmaktadır. Kanun taklit veya tağyir edilmiş paraları tedavüle koymak maksadiyle muhafaza etmek suretiyle sahtekârın maksatlarının gerçekleşmesine hizmet eden kimsenin, bir cürümden hasil olan para veya sair eşyayı saklamak, yani yataklık suçunun faili olarak cezalandırılmayıp paralarda sahtekârlık suçunun cezasıyla cezalandırılmasına lüzum görmüştür.⁵⁷

Muhafaza etmekten maksat "yedinde bulundurmak"tır. Yedinde bulundurmaktan bahsedilebilmek için medeni kanun hükümlerince "zilyet" bulunmaya ihtiyaç yoktur, fail başkası nam ve hesabına taklit ve tağyir edilmiş paraları yedinde bulundursa da yine sahte paraları muhafaza etmiş olur.

Kanun, taklit veya tağyir edilmiş kıymetlerin memlekete sokulmasında olduğu gibi burada da iki hal derpiş etmektedir:

56) Aynı fikir için Bk. Erman, s. 124, in fine

57) Fakat, kanunumuzun mehazı olan 1889 tarihli İtalyan ceza kanununda buna lüzum görülmemiştir. Bk. Nazır Zanerdellinin 1889 İtalyan Ceza Kanununun gerekçesinde bu hususa dair söyledikleri, in Erman s. 117

1 — 316 inci maddenin 3 üncü bendi, sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak taklit veya tağyir edilmiş paranın muhafaza edilmesini,

2 — 318 inci madde, sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın taklit veya tağyir edilmiş paranın muhafaza edilmesini, cezalandırmıştır.

1 — Sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak sahte paraları muhafaza etmek.

Sahtekâr veya mutavassitle parayı yedinde bulunduran kimse arasında anlaşma bulunması halinde, tedavüle koymak üzere parayı yedinde bulunduran kimseyi kanun aynen parayı taklit veya tağyir eden kimse gibi cezalandırmıştır. (Bk. Md. 316, f. 3 ve 5).

Sahtekâr veya mutavassitle sahte paraları yedinde bulunduran arasındaki anlaşmadan maksat, yukarıdaki izahattan da anlaşılacağı gibi, sahtekâr veya mutavassitle, taklit veya tağyir edilmiş paraları yedinde bulunduranın, bu paraları tedavüle koymak hususunda anlaşmış olmalarıdır.

2 — Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın sahte paraları muhafaza etmek.

Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın sahte paraları muhafaza eden kimse, anlaşarak muhafaza edenden daha hafif bir ceza ile cezalandırılmıştır. (Bk. md. 318).

Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle koymak maksadiyle muhafazası da, sahtekârla anlaşmaksızın sahte paraların memlekete sokulmasında olduğu gibi, ancak sahtekârla, paraları muhafaza eden arasındaki anlaşmanın ispat edilememesi, bu paraların sahte oldukları bilindiği halde bir yerde bulunarak alınmış veya çalınmış olması halinde tahakkuk edecektir.

Yine, kalp paraların sahtekârla anlaşmaksızın memlekete sokulmasında olduğu gibi, sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın taklit veya tağyir edilmiş paraları muhafaza etmek hali birde, sahte paraları muhafaza edenin bu paraları sahte olduklarını bilmiyerek almış, fakat bunun farkına vardktan sonra, bu paraları tedavüle koymak üzere muhafaza etmiş olması halinde tahakkuk edecektir. Ancak bu sonuncu halde, Kanun tedavüle koymak üzere taklit veya tağyir edilmiş paraları muhafaza edenin cezasının bir miktar indirileceğini kabul etmiştir. md.

320.⁵⁸ Bu hafifletici sebebler ve kanunu böyle bir hafifletici sebebi kabule sevkeden mülâhaza hakkında Bk. infra. Paralarda sahtekârlık suçunun cezasını hafifletici sebebler.

V — Taklit veya tağyir edilmiş paranın tedavüle konması.

Kanun, paranın taklit veya tağyirinden, böyle bir paranın memleketeye sokulmasından veya muhafaza edilmesinden başka taklit veya tağyiri edilmiş bir paranın tedavüle konmasının da müstakilen sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmiştir. Filhakika kanun taklit veya tağyir edilmiş bir paranın tedavüle konmasının paralarda sahtekârlık suçuna vücut vermesi için, tedavüle koyanın bu paraların taklit ve tağyirine iştirak etmiş olmasına ihtiyaç olmadığını söylemektedir. (Bk. Md. 316. f. 3).

Kanun, taklit veya tağyire iştirak etmeksizin taklit ve tağyir edilmiş paraları tedavüle koymak suretiyle sahtekârın maksatlarının gerçekleşmesine yardım eden kimsenin de, sahtekârın fer'i faili olarak cezalandırılmayıp, doğrudan doğruya sahtekâr olarak cezalandırılmasına lüzum görmüştür.⁵⁹

Tedavüle koymaktan maksat, taklit veya tağyir edilmiş paraların failin fiili hâkimiyet ve tasarruf sahasından çıkıp, bu paraların hakiki olduğunu zanneden bir başkasının hâkimiyet ve tasarruf sahasına girmesidir.⁶⁰

Tedavüle koymak tabirine yalnız, taklit veya tağyir edilmiş paraları failin, hiç bir ivaz mukabili olmaksızın gayri muayyen sayıda kimselere dağıtması, yani "sürme" dahil değil, bu paraları bir ivaz mukabili muayyen kimselere vermesi, yani "sarfetme" de dahildir. Kanunumuz "sarfetmek" ile "sürme" arasında bir tefrik yapmamıştır.⁶¹

Taklit veya tağyir edilmiş paralar başkasının hâkimiyet ve tasarruf sahasına girmeden tedavüle koymak mevcut değildir. Bu itibarla, bir kimse taklit veya tağyir edilmiş bir parayı hakiki para diye vermek isteyip te muhatabı işin farkına varıp kabul etmese, kalp paranın tedavüle

58) Bk. Yukarda not 7

59) Bk. 1887 İtalyan Ceza Kanunu tasarısı hakkında bakanlık raporu no LXVIII Erman s. 115

60) Karş. Erman, s. 120

61) Bu hususta izahat için Bk. Erman, s. 119 ve son.

konmuş olmasından bahsedilemez ve dolayısıyla paralarda sahtekârlık suçu vücut bulmuş olmaz, suç nakis teşebbüs safhasında kalmış olur.⁶²

Taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konmuş olduğundan bahsedilebilmesi için bu paraların hâkimiyet sahasına girdikleri şahıs bunları hakiki sanarak almış olmalıdır. Kalp paraları bunların kalp olduğunu bilen bir kimseye veren şahıs, kalp parayı "tedavüle koymuş" değil, "sahtekârla tedavüle koyan arasında tavassutta bulunmuş"⁶³ olur.⁶⁴

Kanun taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konmasını, yalnız, bu paraların tedavüle konulması hususunda sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olunması halinde değil, bu paraların, sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın tedavüle konulması halinde de cezalandırılmaktadır.

1 — Sahtekâr veya mutavassitle anlaşarak kalp paraları tedavüle koymak.

Sahtekâr veya mutavassitle kalp paraları tedavüle koymak hususunda anlaşmış olupta tedavüle koyan kimse, aynen parayı taklit veya tağyir eden kimse gibi cezalandırılacaktır. (md. 316. f. 3 ve 5).

2 — Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmaksızın kalp paraları tedavüle koymak:

Sahtekâr veya mutavassitle anlaşmış olmaksızın kalp parayı tedavüle koyan kimse anlaşarak tedavüle koyandan daha hafif bir ceza ile cezalandırılmıştır. (Bk. md. 318).

Bu ceza, eğer bu kimse kalp parayı, kalp olduğunu bilmeden almış ve fakat kalplılığının farkına vardıktan sonra tedavüle koymuş ise, bir miktar da indirilecektir (Md. 320).

6 — Taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konması hususunda tavassut etmek:

Taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konması hususunda tavassut etmek demek, tedavüle konmalarını temin maksadiyle, taklit veya tağyir edilmiş paraların, sahteliğe vakıf olan bir başkasına tedarik edilmesi demektir.

62) Bk. İt. Ygt., 21 mart 1904 (Erman, s. 120)

63) Bk. İnfra. No. 6

64) Karş. Eman 121

Bu başkası, paraları tedavüle koyan olabileceği gibi, memlekete sokan, muhafaza eden de olabilir. Kanunumuzda ki, "asıl fail ile tedavüle koyanlar arasında tavassutta bulunan" tabirini (md. 316, f. 4), "tedavüle konması maksadiyle başkasına kalp para tedarik eden kimse" şeklinde anlaşmak lâzımdır.⁶⁵

Kalp para tedavile etmenin paralarda sahtekârlık suçuna vücut vermesi için, kalp paraların kalplığa vakıf bir kimsenin hâkimiyet sahasına geçmiş olması kâfidir. Bu kimsenin sahte paraları tedavüle koymasına lüzum yoktur.

Kanun, taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konmasına tavassut etmenin de müstakilen paralarda sahtekârlık suçuna vücut vereceğini kabul etmiş ve bu suretle sahte paraların tedavüle konmasına tavassut ederek sahtekârın maksatlarının gerçekleşmesine ve paralarda sahtekârlık suçuna vücut veren diğer fiillerin faillerine yardım eden kimselerin dahi bu fiillerin fer'i faili olarak değil, asıl failleri gibi cezalandırmasını temin etmiştir.

7 — Taklit veya tağyir edilmiş paraları almak:

Kanun, tedavüle konması için, bir kimseye taklit veya tağyir edilmiş para temin etmeyi müstakilen paralarda sahtekârlık olarak cezalandırdıktan sonra - bunun tabii bir neticesi olarak - tedavüle koymak için taklit veya tağyir edilmiş paraları almayıda, paralarda sahtekârlık olarak cezalandırmıştır (md. 316, f. 4).

Taklit veya tağyir edilmiş paraları almanın sahtekârlık suçuna vücut vermesi için, kalp paraların tedavüle konmak maksadiyle alınmış olmaları lâzımdır. (md. 316, f. 4). Bu itibarla, bilmiyerek taklit veya tağyir edilmiş paraları alan kimse, paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olmayacağı gibi, kalp olduğunu bildiği paraları, faraza merak sâikiyle saklamak üzere alan kimse de paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olmaz.

Taklit veya tağyir edilmiş paraları, kalplıklarını bilerek ve tedavüle koymak üzere almak paralarda sahtekârlık suçunun vücuda gelmesi için kâfidir. Paralarda sahtekârlığın tamam olabilmesi için failin aldığı taklit veya tağyir edilmiş paraları tedavüle koymasına lüzum yoktur.

Kanun, kalp paraları almanın, "satın alma" şeklinde olmasıyle, "diğer her hangi bir suretle alma" olması arasında bir tefrik yapmamış-

65) Bk. 1889, tarihli İtalyan Ceza Kanunu md. 256. f. 3

tır. (Md. 316. f. 4). Her iki şekilde "alma" halinde paralarda sahtekârlık suçu tahakkuk edebilecektir. Ancak, "diğer her hangi bir suretle alma" dan satın alma dışında bir suretle almayı, yani bir semen mukabili olmaksızın verilen kalp paraların "kabulünü" anlamak icap eder⁶⁵

Kanun, taklit veya tağyir edilmiş paraların tedavüle konmak maksadiyle satın alınması veya bir semen mukabili olmaksızın kabul edilmesinde de iki hal derpiş etmiştir:

1 — Sahtekâr veya mutavassıttan, tedavüle koymak maksadiyle taklit veya tağyir edilmiş paraların satın alınması veya bir semen mukabili olmaksızın kabul edilmesi (md. 316, f. 4).

2 — Sahtekâr veya mutavassıttan başka bir kimseden (elindeki paraların taklit veya tağyir edilmiş olduğunu bilmiyen bir kimseden) bu paraların tedavüle koymak maksadiyle satın alınması veya bir semen mukabili olmaksızın kabul edilmesi. (md. 318) ⁶⁷

Kanunumuz bu ikinci halde failin cezasının bir miktar indirileceğini söylemiştir. Fakat bu ikinci halin gerçekleşmesi kendiliğinden anlaşılabileceği gibi, kolay değildir.

Bu suretle, Kanunumuzun, paralarda sahtekârlık suçuna vücut vereceğini kabul ettiği hareketleri (hakikat tahrifi şekillerini) tetkik etmiş bulunuyoruz.

Paralarda sahtekârlık suçunun teşekkül edebilmesi için üçüncü bir unsura daha ihtiyaç vardır ki o da fail de kastın bulunmasıdır:

C — Failde kastın bulunması:

Yukarıda gördüğümüz şekillerden biriyle hakikatin tahrifinin cezalandırılabilmesi için failde kastın bulunması, yani fail tarafından, Kanunun cezalandırılmak gayesini güttüğü fiilin işlenmek "istenmiş" olması da lazımdır.⁶⁸

Bu itibarla paralarda sahtekârlık teşkil eden fiillerin cezalandırılabilmesi için:

1 — Fail, bir para veya kanunda ona benzetilmiş bulunan kıymetlerden birinin mevzu bahis olduğunu bilmiş ve bu kıymeti tahrif etmek

66) Karş, Erman, s. 128, 6 - "başka her ne suretle olursa olsun almak"tan maksat.. diğer (müşteri sıfatının dışında) her hangi bir "sıfatla" almak demektir.

67) Karş, Erman, s. 130 ve s. 131. No. 111

68) Karş, Garçon, art 132, No. 42

istemmiş olmalıdır. Eğer fail, para veya kanunda ona benzetilmiş kıymetlerden birinin bahis mevzuu olmadığını zannetmiş ve bu suretle “para ve ona muadil sayılmış kıymetleri, tahrif etmek,, istememiş ise sahtekârlık suçu vücuda gelmiş olmaz. Meselâ bir kimse tedavülden kalkmış olduğunu ve yalnız süs olarak kullanıldığını sanarak bir parayı taklit edip, süs olarak kullanılması için piyasaya sürse paralarda sahtekârlık suçu vücut bulmuş olmaz.

2 — Fail, yukarıda izah olunan şekillerden biriyle hakikati tahrif ettiğini “bilmiş” ve bunu istemiş olmalıdır. Eğer fail, kanunda derpiş edilen şekillerden biriyle hakikati tahrif ettiğini bilmemiş veya bunu istememiş olursa her ne kadar paralarda sahtekârlık suçuna mevzu teşkil eden bir fiili işlemiş olsada yukarıda sahtekârlık suçu vücuda gelmiş olmaz. Meselâ bir kimse taklit veya tağyir edilmiş bir parayı hakiki para zanniyle memlekete sokar, muhafaza eder veya sarfederse sahtekârlık suçu husule gelmiş olmaz.⁶⁹

İşaret edelim ki, paralarda sahtekârlık suçuna mevzu teşkil edecek fiillerden, ikisinin, paraların taklidi ile paraların tağyirininin, fail tarafından bilinmiyerek ve istenmiyerek işlenmiş olduğu düşünülemez. Bu fiiller, mahiyetleri itibariyle, ancak kasdi olarak, işlenebilirler. Filhakika bir kimsenin, akıl hastası olmadıkça, paraları taklit veya tağyir edipte, bunu bilmemiş ve istememiş olması kabili tasavvur değildir.⁷⁰

3 — Fail, âmmeyi aldatmak maksadiyle, kanunda derpiş edilmiş bulunan şekillerden biriyle hakikati tahrif etmek istemiş olmalıdır. Eğer fail, bilerek ve isteyerek paralarda sahtekârlık suçlarına mevzu teşkil eden bir kıymeti yine bilerek ve isteyerek kanunda derpiş edilen suretlerden biriyle hakikati tahrifte kullanırda âmmeyi aldatmak istememiş olur veya âmmeyi aldattığını bilmezse sahtekârlık suçu vücuda gelmiş olmaz.

Meselâ bir kimse bir “parayı” âmmeyi aldatmak için değilde, sırf eğlenmek için “taklit” ederse paralarda sahtekârlık suçunu işlemiş olmaz.⁷¹

Yine meselâ bir kimse taklit veya tağyir edilmiş bir parayı, tedavüle koymak maksadiyle değil de, polise teslim etmek, faillerinin yaka-

69) Karş. Garçon, art. 152 No. 45

70) Karş. Garçon, art. 132, No. 43

71) Bk. Supra; Bk. Garçon, art. 132, No. 43

lanmasını temin etmek veyahutta sırf saklamak maksadiyle, bilerek "memlekete soksa" paralarda sahtekârlıktan dolayı cezalandırılmaz⁷² Hattâ, bir kimse şaka olsun diye bir başkasına taklit veya tağyir edilmiş bir parayı verse yine paralarda sahtekârlık suçu husule gelmiş olmaz.⁷³

PARALARDA SAHTEKÂRLIK SUÇUNUN CEZASINI AĞIRLATICI HAFİFLETİCİ VE KALDIRICI SEBEBLER

I. Ağırлатıcı sebebler:

Kanunumuz aşağıdaki iki halden biri bulunduğu takdirde yukarıda gördüğümüz şekillerden biri ile işlenen paralarda sahtekârlık suçunun cezasının, asıl cezanın altında birinden yarısına kadar arttırılacağını söylemektedir (md. 319):

1 — Paralarda sahtekârlık suçunun milli veya yabancı parayı kıymetten düşürmüş olması:

Malûm olduğu üzere tedavüldeki para miktarı arttıkça, paranın satın alma değeri azalacaktır. Bu itibarla tedavüle çok miktarda taklit edilmiş para konacak olursa paranın değeri düşebilir. İşte Kanunumuz bu takdirde failin cezasının arttırılmasını söylemiştir. Fakat cezanın arttırılabilmesi için paranın değeri bilfiil düşmüş olmalıdır.⁷⁴ Sırf çok miktarda kalp para tedavüle konmuş olması, bu suçun cezasının arttırılması için kâfi değildir. Cezanın arttırılabilmesi için tedavüle konan çok miktardaki bu kalp paraların, paranın satın alma değerine tesir etmesini bekllemek lâzımdır.

2 — Paralarda sahtekârlık suçunun Devletin veya yabancı bir devletin dahilde veya hariçte itibarını tehlikeye düşürmüş olması:

Bir devlet parasının büyük miktarda taklidi o devlet parasının değerini düşüreceği cihetle, gerek dahilde gerekse hariçte, o devlet ile borç münasebetlerine girişmek ve o devlete kredi açmak istenmemesine sebep olabilir. İşte paralarda sahtekârlık suçu, böyle bir durumun hasıl olması tehlikesini doğurmuş ise, failin cezası arttırılacaktır. Failin cezasının arttırılması için kanun, paralarda sahtekârlık suçunun, yukarıda söylediğimiz durumu hasıl etmiş olmasını değil, bu durumun hasıl olması tehlikesini doğurmuş olmasını aradığına göre, cezanın arttırılabil-

72) Karş. Garçon, art, 132, No. 48

73) Bk. Garçon, art, 132, No. 4

74) Bk. Erman. s. 93, 94

mesi için devletin malî itibarının bilfiil sarsılmasına lüzum yoktur. Böyle bir ihtimalin varit olması kâfidir.

II — Hafifletici sebebler:

Kanunumuz aşağıdaki hallerde paralarda sahtekârlık suçunun cezasını hafifletmiştir:

1 — Taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokan, muhafaza eden veya tedavüle koyan kimsenin kalp paraları, kalp olduklarını bilmeksizin almış olması.

“Bilmeyerek aldığı taklit veya tağyir edilmiş olan paraları bilerek sarfeden veya başka suretle tedavüle çıkararak kimse altı aya kadar hapis veya elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasına mahkûm edilecek ve bu para cezası sarfedilmek istenen paranın beş mislinden aşağı olmayacaktır”. (md. 320).

Kanunu böyle bir hafifletici sebebi kabule sevkeden mülâhaza, failin taklit veya tağyir edilmiş paraları kalp olduklarını bilmeksizin almış olması halinde, sahtekârlık suçunu “de lucro captando” (bir menfaat temini maksadiyle) değil, “de damno vitando” (bir zararı bertaraf etmek maksadiyle) işlemiş olmasıdır. Fail cereyanın üzerine attığı bir şeyi yine cereyana itmektedir... Keza bu halde, sahtekârlık suçu, diğer hallerde ki izrar kuvvetini de haiz değildir. Çünkü, taklit veya tağyir edilmiş paraları tekrar tedavüle koyan kimse bu paraların tedavülünü idame ettirmekle beraber, bu keyfiyet yalnız failin kurbanı olduğu sahte paraya inhisar etmektedir.⁷⁵

2 — Taklit veya tağyir edilmiş paranın kalplılığının kolaylıkla anlaşılabilir olması.

Yukarıda gördük ki bir paranın taklit veya tağyirinin paralarda sahtekârlık suçuna vücut verebilmesi için taklit veya tağyirin âmmeyi aldatabilecek derecede olması lâzımdır (Bk. Supra). Eğer taklit ve tağyir, âmmeyi aldatabilecek derecede olmakla beraber kolaylıkla anlaşılabilir surette ise sahtekârlık suçu vücuda gelmiş olacak fakat failin cezası üçte bir kadar indirilecektir (md. 321).

Kanunu, böyle bir hafifletici sebebi kabule sevkeden mülâhaza, kalplılığın kolayca anlaşılabilir surette olmasının suçun izrar kabiliyetini

75) 1887 İtalyan ceza kanunu tasarısı hakkında Mebusan meclisi komisyonunun raporundan (Bk. Erman, op. cit., s. 136)

azaltacağıdır.⁷⁶ Böyle bir paranın sürülmesi imkânsız değilse bile her halde çok müşküldür.⁷⁷

III — Paralarda sahtekârlık suçunun cezasının kalkması:

Kanun, paralarda sahtekârlık suçuna vücut veren fiillerden birini işledikten sonra, bu fiilin neticelerinin tahakkukuna mani olan kimseyi cezadan muaf tutmuştur.

Bir parayı taklit veya tağyir ettikten veya taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete soktuktan, muhafaza ettikten, satın veya herhangi bir surette kabul ettikten sonra, taklit veya tağyir etmiş, memlekete sokmuş, saklamış veya almış olduğu taklit veya tağyir edilmiş paraların taklit veya tağyirine devam edilmesine veya tedavüle konmasına mâni olan kimseye ceza verilmeyecektir. (md. 326) Fakat bunun için bu kimse taklit veya tağyir etmiş olduğu veya memlekete sokmuş, muhafaza etmiş veya almış olduğu taklit veya tağyir edilmiş paraların taklit veya tağyirinin devamına veya tedavüle konmasına hükümetçe, suçtan haber alınmazdan evvel mâni olmalıdır. (md. 326).

Kanunumuzun paralarda sahtekârlık suçunun faili hakkında kabul ettiği bu cezayı kaldırıcı sebep, yeni kanunlarda⁷⁸ umumiyet itibariyle bütün suçlar hakkında kabul ve tanzim edilmiş bulunan "faal nedamet müessesesinin hususî bir tatbik şeklinden başka bir şey değildir.⁷⁹

Taklit veya tağyire devam olunmasına veya taklit edilmiş paraların tedavüle konmasına mani olmak failin ihtiyariyle mevkii fiile koyduğu bir hareketin neticesi olmalıdır.⁸⁰

Fail taklide ve diğer neticelere mani olmayı istemiş bulunmak sözü geçen mümanaatın "yegane ve müessir sebebi" olmalıdır.⁸¹ Failin iradesi haricinde veya iradesine karşı, mevzu bahis neticelerin tahakkuk etmemelerinden suçlu müstefit olamaz.⁸²

Buna mukabil, failin cezasının kaldırılabilmesi için, taklit veya tağyire devam olunmasına veya taklit veya tağyir edilmiş paraların te-

76) Bk. Manzini, ni 1876, II, b. Erman, s. 95 den naklen

77) Erman, Op. cit.

78) Bk. İtalyan C. Kanunu, md. 57, f. 4-İsviçre C. Kanunu Md. 22, f. 2

79) Bk. Erman, op. cit. s. 99

80) Erman, op. cit. s. 101

81) Saltelli ve Lombardi, (Erman Op. cit. s. 101 den naklen)

s. 101 den naklen

82) Manzini (Erman, Op. Cit., s. 101 den naklen)

davüle konmasına failen mani olmuş bulunması da lâzımdır. Failin taklide devam olunmasını veya kalp paraların tedavüle konmasını istemiş ve hattâ bunun için elinden geleni yapmış olması kâfi değildir. Eğer fail failen taklit veya tağyire devam olunmasına veya kalp paraların tedavüle konmasına mani olamamış ise cezadan kurtulamayacaktır.⁸³ Failin bu neticelere mücbir bir sebep veya kaza dolayısıyla mani olamaması halinde bile hüküm böyledir.⁸⁴

II — KIYMETLİ DAMGALARDA SAHTEKÂRLIK

Kıymetli damgalarda sahtekârlık suçunun vücuda gelmesi için, ortada kıymetli bir damga mevcut olmalıdır, bu damgada hakikat, kanunda gösterilen şekillerden biriyle tahrif edilmiş olmalıdır. Ve nihayet failde kasıt bulunmalıdır. Şimdi kıymetli damgalarda sahtekârlık suçuna vücut veren bu 3 unsuru ayrı ayrı inceliyelim.

1 — Kıymetli damgalar:

Devlet, bazı muamelelerin, muayyen bir işareti taşıyan kâğıtlar üzerine yazılmasını, veya bazı muamelelerin yazılmış olduğu kâğıtlara bazı işaretlerin (damga pulu) yapıştırılmasını mecburi saymak suretiyle bir takım vasıtalı vergilerin tahsilini mümkün kılmak istemiştir.

İşte bazı vasıtalı vergilerin tahsiline imkân veren bu işaretler kıymetli damgalar, teşkil eder.

Kıymetli damgaları teşkil eden bu işaretlerin nelerden ibaret olduğu Ceza Kanunumuzda sayılmıştır. Ceza Kanunumuzun 322 inci Md. sine göre kıymetli damgalar, damgalı kâğıtlar, damgaya yarıyan markalar, pullar ve pula muadil tutulan sair kıymetli kâğıtlardır.

a) *Damgalı kâğıtlar*: Damgalı kâğıtlar, bir köşesinde vasıtalı verginin tahsil edilmiş olduğunu ifade eden bir pul tasviri bulunan kâğıtlardır.⁸⁵

Kanunumuz, kıymetli damgalar arasında, damgalı kâğıtları sayarken sadece "damgalı kâğıtlar" dememiş buna hususi kanunlara göre çıkarılmış olan damgalı kâğıtlar" kaydının ilâvesine lüzum görmüştür.⁸⁶ Fakat böyle bir kayıt ilâvesine hakikaten lüzum bulunup bulunmadığı düşünülebilir. Bir vasıtalı verginin tahsili maksadıyla, çıkarılmış olduk-

83) Bk. Manzini, no. 1876, III, b. - Erman, Op. cit. s. 102

84) Saltelli e Romano-Di Falco, Erman, Op. cit. s. 102 den naklen

85) Manzini, no. 1928, I. a. Erman Op. Cit. s. 38 den naklen

86) Bk. 277 sayılı tadilât Kanunu hakkında Adliye encümeni raporu, (Erem, T.C.K., S. 214)

larına göre damgalı kâğıtların ancak hususi bir kanunla çıkartılabileceği ve dolayısıyla hususi bir kanuna göre çıkarılmış olmayan damgalı bir kâğıttan bahsedilememesi icap eder.⁸⁷

b — *Damgaya yarayan markalar*: Damgaya yarayan markalar, bir vergi veya harcı tahsil edildiğini göstermek için, yazılı muamelelere yapıstınlan, renkli kâğıtlar olup,⁸⁸ bunlara gerek hukuk, gerekse hak dâlinde “damga pulları” adı verilmektedir.⁸⁹

c — *Pullar*: Pullardan maksat, posta harcının ödendiğini tevsik için mektup ve posta ile gönderilen sair paketler üzerine konan ve umumiyetle arkaları zamlı renkli kâğıtlar şeklinde olan işaretlerdir.⁹⁰ Fakat bu işaretler, kart postallarda olduğu gibi, doğrudan doğruya mersule üzerine konmuş ta olabilir.

Posta harcı posta hizmetinden faydalanan vatandaşlardan “Devletçe” tahsil olunan bir para olduğuna göre, bu paranın tahsil olduğunu tevsik eden matbu kâğıtların (pulların) ancak devlet tarafından ihraç edilebileceği aşikârdır.⁹¹

ç — *Pula muadil sair kıymetli kâğıtlar*: Pula muadil sayılan kıymetlerden maksat, Kızılay Cemiyeti, Veremle Savaş Derneği ve ill. gibi Cemiyetler veya âmme müesseseleri tarafından devletçe verilen bir müsaade üzerine çıkarılan ve Devletçe, bu Cemiyetlere bir gelir temin etmek maksadiyle, posta puluna muadil sayılan kâğıtlardır.⁹²

II — Hakikatin tahrifi:

Kıymetli damgalarda sahtekârlık suçunun teşekkülü için bulunması gereken ikinci şartta, yukarıda neden ibaret bulunduğunu gördüğümüz kıymetli damgalarda hakikatin, kanunlarda gösterilen suretlerden biriyle, tahrif edilmiş olmasıdır.

Kanunumuzun, kıymetli damgalarda sahtekârlık suçuna vücut verebilecek birer hakikat tahrifi olarak kabul ettiği haller şunlardır. (Md. 322):

1 — Kıymetli damgalaman taklidi.

87) Bk. Erman. Op. Cit. S. 70

88) Bk. Manzini, no. 1928, I. b. Erman, s. 70 den naklen

89) Erman, s. 70

90) Karş, Manzini, no. 1928, I. c. Erman, s. 70 den naklen

91) Bk. Erman, Op. Cit. S. H. 72

92) Karş, Erman, s. 71

2 — Kıymetli damgaların tağyiri (md. 322).

3 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların memlekete it-hali.

4 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların muhafaza edilmesi.

5 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların tedavüle konması.

6 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların tedavüle konmasına tavassut etmek.

7 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetleri satın, veya her hangi bir suretle almak:

1) Kıymetli damgaların taklidi ve 2) Tağyiri hakkında, paraların taklit ve tağyir hakkındaki hükümler caridir (Md. 322). Bu itibarla:

a) Taklit veya tağyirin kıymetli damgalarda sahtekârlık suçuna na vücut verebilmesi için bu damgaların tedavüle konmak maksadiyle taklit veya tağyir edilmiş olmaları lâzımdır. (Bk. 322inci md. nin delâletiyle md. 316. f. 1 ve 2 ve bu fıkralar hakkında yukarıda I, B. 1 ve 2 de verilen izahat).

b) Taklit veya tağyirin kıymetli damgalarda sahtekârlık suçuna vücut verebilmesi için, bu damgaların taklit veya tağyir edilmiş olması kâfi olup, süzülmiş olmasına lüzum yoktur. (Bk. Yukarıda, I. B. 1 ve 2)

Taklit ve tağyirden ne anlaşılacak lâzım geldiğini, paraların taklit veya tağyirinden bahsederken izah etmiş bulunuyoruz. Bu itibarla burada bu izahatı tekrar etmeğe lüzum görmüyoruz. Paraların taklit veya tağyirinden bahsederken taklit ve tağyir hakkında vermiş olduğumuz izahat burada da caridir.

Yalnız şuna işaret edelim ki, madeni paralar hakkında, biri bu paranın nominal kıymetini fazlaştırmak, diğeri bu paranın nominal kıymetini olduğu gibi bırakarak ihtiva ettiği madeni azaltmak suretiyle, hakiki değerini azaltmak olmak üzere iki türlü tağyir bahis mevzu'u olabileceği halde, kıymetli damgalarda — Kanunda para gibi sayılmış itibari âmme kâğıtları gibi diğer kıymetler hakkında olduğu üzere — tağyirin ancak birinci şekli bahis mevzu'u olabilir. Bu sebebledir ki, kıymetli damgaların tağyiri hakkında paraların tağyiri hakkındaki hüküm-

lerin tatbik edileceğini söyleyen 322 inci maddede, paralarda tağyirin ikinci şeklini derpiş eden 317 nci maddeden bahsedilmemiştir.

3) Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların memlekete ithali, 4) Bu kıymetli damgaların muhafaza edilmesi, 5) Bu damgaların tedavüle konması, 6) Bunların tedavüle konmasına tavassut etmek ve 7) Bunların satın veya herhangi bir suretle alınması hakkında da taklit veya tağyir edilmiş paraların memlekete ithali, muhafazası, tedavüle konması, tedavüle konmalarına tavassut etmek, satın veya herhangi bir suretle almak hakkındaki hükümler de caridir (md 322).

Bu itibarla: 1 — Taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgaların memlekete sokulmasının muhafazasının, tedavüle konmasının ve tedavüle konmasına tavassut edilmesinin satın veya herhangi bir suretle alınmasının kıymetli damgalarda sahtekârlık, yani 322 inci maddede derpiş olunan suçtu teşkil etmesi için, bu damgaların taklit veya tağyirine iştirak etmiş olmaya lüzum yoktur. Kanun kıymetli damgaların taklit veya tağyirinden ayrı olarak müstakilen böyle bir kıymetli damganın memlekete sokulmasının ve ilh. dahi kıymetli damgalarda sahtekârlık suçuna vücut verebileceğini kabul etmiştir (md. 322 delâletiyle, md. 316. F 13).

2 — Fakat bu damgaların memlekete sokulması, muhafaza edilmesi ve satın veya herhangi bir suretle alınmasının kıymetli damgalarda sahtekârlık suçunu teşkil edebilmesi için, bu damgaların tedavüle konmak maksadiyle memlekete sokulmuş, muhafaza edilmiş, satın veya başka bir suretle alınmış olması lâzımdır. (Bk. Md. 322 delâletiyle, md. 316, f. 3 ve bu fıkra hakkında yukarıda, I, B. 3, 4, 7 de verilen izahat).

3 — Eğer fail bu damgaları sahtekârla anlaşmaksızın memlekete sokmuş, muhafaza etmiş, tedavüle koymuş satın almış veya kabul etmiş ise (md. 322 delâletiyle md. 318), bu takdirde, sahtekârla anlaşarak memlekete sokmuş muhafaza etmiş, tedavüle koymuş, satın almış veya kabul etmiş olması halinde (md. 322 delâletiyle, md. 316 f. 3 ve4) göreceği cezadan daha az bir ceza görecektir.

Sahtekâr veya mutavassıtle anlaşmış olmak, taklit veya tağyir edilmiş damgaları muhafaza etmek tedavüle koymak, ve tedavüle koymalarına tavassut etmek ten ne anlaşılacak lâzım geldiğini, taklit veya tağyir edilmiş paraların memlekete sokulması, muhafazası tedavüle konması, tedavüle konmasına tavassut etmekten bahsederken izah etmiş idik. Bu itibarla bu izahatı burada tekrar etmiyoruz. Kalp paraların

memlekete ithali, muhafazası, tedavüle konması, tedavüle konmasına tavassut etmek hakkında vermiş olduğumuz izahat burada da caîdir.

Yine Kanunumuz kalıp paraların alınmasında olduğu gibi, taklit veya tağyir edilmiş kıymetli damgalann alınmasının da "satın alma" şeklinde olmasıyla, "diğer her hangi bir surette alma" olması arasında hiç bir tefrik yapmamıştır. (Bk. Md. 322 delâletiyle, md. 316 f. 4 ve md. 318).

III — Failde kastin bulunması:

Nihayet kıymetli damgalarda hakikatin tahrifi suçunun teşekkülü için failde kastin de bulunması yani fail tarafından, kanunun cezalandırmak gayesini güttüğü fiilin işlenmek "istenmiş" olması da lâzımdır.

Eğer fail bir kıymetli damganın bahis mevzu' u olduğunu bilmemiş veya yukanda gördüğümüz şekillerden biriyle hakikati tahrif etmek istememiş, yahutta bu suretlerden biriyle hakikati, âmmeyi aldatmak üzere tahrif etmemiş olursa kıymetli damgalarda sahtekârlık suçu teşekkül etmiş olmaz.